

[Holger Larsen.]

udtalt, at Statsbanerne sov Torneroses Søvn. Det ærede Medlem synes altsaa at tro paa, at denne Søvn ikke er endelig, men at der kan komme en eller anden Prins udefra, som er i Stand til ved sit Kys at vække Tornerose, det vil sige de danske Statsbaner — om det bliver den højtærede Trafikminister, skal jeg ikke kunne sige, det vil afhænge af, hvordan Trafikministerens Indsats bliver overfor Statsbanerne. Jeg nævner blot denne Udtalelse af det ærede Medlem Hr. Villemoes for at vise, at her ikke er Tale om et socialdemokratisk Stormløb paa Regeringen, men kun om en almindelig Utilfredshed, som hersker i alle Kredse, med den Maade, hvorpaa Statsbanerne er brudt sammen. Til yderligere Bevis herfor vil jeg gerne med den højtærede Formands Tilladelse citere nogle enkelte Linier fra et Blad, der staaar Ministeren meget nær: „Sorø Amtstidende“, hvori der staaar:

„Der er utvivlsomt begaaet adskillige Fejl og Misgreb i Statsbaneledelsens Dispositioner med Hensyn til Store Bælt's Overfarten i denne Vinter“, men Bladet er jo et Venstreblad og søger naturligvis at udglatte saa vidt muligt, og derfor tilføjes der:

„Nogle af dem er uundgaaelige, andre forstaaelige og undskyldelige, men det vilde have mildnet Smerten over de mange Nederlag i Kampen med Isen, om Generaldirektoratet og Trafikledelsen havde tænkt lidt mere paa at faa Post og Passagerer over Bæltet end paa at hævde det traditionelle, men overfor Elementernes heldigvis usædvanlige Rasen underlegne Materiels Prestige.“

Det er ogsaa min Opfattelse, at man kan ikke komme væk fra den Følelse, at Statsbanerne har holdt paa deres Prestige. De har haft den Opfattelse, at det Materiel, de havde — det være sig gammelt eller nyt — skulde klare Isen selv i ekstraordinære Tilfælde. Men endvidere har Statsbanerne sejlet Chance-sejls ud i det blaa. Man har, naar man sendte Skib at Sted, ikke haft Anelse om, hvorvidt det kunde naa over Bæltet, man har taget den Chance, der kunde blive. Men paa en saadan Chance-sejls kan man dog ikke opretholde Statsbanernes Trafik. Jeg ved udmærket godt, at den højtærede Regering, som vi i Øjeblikket har den Ære at have her i Landet, er Tilhænger af Kræfternes frie Spil. Og ligesom man forleden Dag henviste de gamle, da de skulde have en Smule Brændselshjælp, til, at nu regnede det, nu blev det

snart Tøvejr, saaledes har Statsbanerne paa samme Maade regnet med Kræfternes frie Spil, et hurtigt indtrædende Tøvejr, saaledes at man kunde være i Stand til ad naturlig Vej at faa Isen bort. Jeg maa hævde, at et saa letsindigt Synspunkt kan man ikke lægge til Grund for en Statsbanedrift, navnlig ikke for den allervæsentligste og allermest betydningsfulde af vore Overfarter. Jeg spørger derfor den højtærede Trafikminister, hvis han er af samme Formening, hvad jeg gaar ud fra, at vigtigere Overfartssted end Store Bælt har vi ikke? Hvorfor gjorde den højtærede Trafikminister ikke sin Indsats med Hensyn til at skaffe en fremmed Isbryder til Store Bælt? Jeg ved jo, at der er skaffet fremmed Isbryderhjælp hertil, den saakaldte finske „Sampo“, hvad der naturligvis er udmærket. Men den finske „Sampo“ kan ikke arbejde i Store Bælt, i alt Fald ikke indenfor en overskuelig Tid. Og Statsbanerne har maattet give op; deres to Isbrydere har ikke kunnet klare sig, og de to Statsisbrydere, „Isbjørn“ og „Lillebjørn“, havde andre Opgaver, som ikke vedrørte Statsbanernes Trafik over Store Bælt. Jeg gør i denne Henseende opmærksom paa, at der ude i Provinskommunerne hersker adskillig Utilfredshed med, at man nu har trukket „Lillebjørn“ derved. Det er Provinsbyerne, der betaler eller har betalt „Lillebjørn“. Den var beregnet til at skulle bryde Isen ind til disse Kommuners Havne; og det siger sig selv, at det for det første vil fordyre Produkterne meget, at man ikke kan tilføre dem ad Skibsvejen, og at det for det andet vil medføre Arbejdsløshed i disse Provinshavne. Der hersker altsaa Utilfredshed med, at Statsbanerne har tilladt sig at tage „Lillebjørn“ fra Kommunerne. Men Statsbanerne var altsaa klar over, at over disse Isbrydere kunde de ikke disponere. Jeg spørger derfor: Har man i det hele taget gjort noget for at sikre sig fremmed Isbryderhjælp udover Tilkaldelsen af „Sampo“?

Dermed kan Ministeren samtidig bevare, om det er rigtigt — der gaar mange Rygter i disse Dage —, at der har foreligget et Tilbud for Trafikministeren om Hjælp fra russisk Side. Jeg forstaaer en Bladmeddelelse forleden, som omhandlede russiske Isbrydere, der skulde til Kieler Kanalen, saaledes, at en af disse skulde i Forvejen være tilbuddt de danske Statsbaner. Endvidere tillader jeg mig at forespørge den højtærede Trafikminister, om det navnlig ikke var muligt i Kampen med Isen paa et tidligere Tidspunkt at indsætte Flaadens Skibe. Det synes dog urimeligt, at vi ligger med en